

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20231/2022
01.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Радославе Мађаров и Зорице Булајић, чланова већа, у ванпарничној ствари предлагача АА из ..., против противника предлагача Градске општине Вождовац, коју заступа Градско правобранилаштво за општине Вождовац, Раковица и Чукарица и крајњег корисника „Коридори Србије“ а.д. из Београда, чији је пуномоћник Драгана Николић Јовановић адвокат из ..., ради одређивања накнаде за експропријацију, одлучујући о ревизији противника предлагача „Коридори Србије“ а.д. из Београда, изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 18162/21 од 20.05.2022. године, у седници већа одржаној 01.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији противника предлагача – крајњег корисника „Коридори Србије“ а.д. из Београда, изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 18162/21 од 20.05.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија противника предлагача – крајњег корисника „Коридори Србије“ д.а. из Београда, изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 18162/21 од 20.05.2022. године.

Образложење

Решењем Другог основног суда у Београду Р1 223/19 од 15.03.2021. године, у првом ставу изреке, утврђена је накнада за објекте на кп.бр. .. КО ... село и то стамбени објекат од чврстог грађевинског материјала и приземни помоћни објекат који су детаљно описани у том ставу изреке и експроприсани правноснажним решењем Одељења за имовинско-правне послове градске општине Вождовац, број Ш-465-39/2018 од 31.07.2018. године уз накнаду, а у корист Републике Србије за потребе „Коридори Србије“ а.д. из Београда ради изградње означене обилазнице, у укупном износу од 5.050.440,72 динара. У другом ставу изреке, обавезан је крајњи корисник „Коридори Србије“ а.д. из Београда, да предлагачу на име вредности припадака за објекат у улици ... број .. у Београду – ... село на кп.бр. .. КО ... село и накнаде за инфраструктурне прикључке, таксе, сагласности и друго, као и трошкова пресељења, исплати разлику између укупно утврђене накнаде од 5.050.440,72 динара и накнаде утврђене по делимичном споразуму од 16.08.2019. године у управном поступку

означеном у првом ставу изреке у износу од 763.825,48 динара. У трећем ставу изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 18162/21 од 20.05.2022. године, одбијена је жалба предлагача другог реда (крајњег корисника) и потврђено првостепено решење у првом и другом ставу изреке.

Против правноснажног решења другостепеног суда, противник предлагача другог реда (крајњи корисник) је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. истог закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији противника предлагача.

Предмет тражене правне заштите је утврђивање укупне накнаде предлагачу за експропријацију непокретности и то за објекте за које је донето решење о експропријацији (стамбени и помоћни објекат) и за које је постигнут споразум о висини накнаде, али уз то и накнаде вредности припадака за стамбени објекат, накнаде за инфраструктурне прикључке, таксе, сагласности и трошкове пресељења. Такође је предмет тражене правне заштите и обавезивање крајњег корисника да предлагачу исплати разлику између износа који је постигнут споразумно и накнаде вредности припадака за стамбени објекат, за инфраструктурне прикључке, таксе, сагласности и трошкове пресељења. Побијаном одлуком је у потпуности одређена накнада предлагачу на основу тржишне вредности предметних непокретности. Ова одлука не одступа од става да накнада за експропријацију мора бити адекватна јер је експропријација повреда права на имовину настала услед сукоба јавног интереса и приватне својине, па како појединац као власник предметних експропријацијских непокретности не може да спречи ову повреду имовине односно задирање у своју имовину, управо зато му припада адекватна накнада и то према стању ствари у време када је извршена експропријација а по ценама важећим у време пресуђења (члан 42. Закона о експропријацији). Указивање у ревизији на супротну одлуку (решење Вишег суда у Београду Гж 31717/21 од 26.01.2022. године) којом није одређена накнада за вредност осталих објеката, припадака, инфраструктурни прикључак, таксе, расељавање и друго (све из разлога што нису обухваћени решењем о експропријацији), није од значаја за уједначавање судске праксе с обзиром да се ради о одлуци којом се не штити право на имовину у потпуности.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку и члана 30. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 25/82, 48/88, („Службени гласник РС“, бр. 46/95 ... 14/22) и утврдио да ревизија није дозвољена.

На основу одредбе члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима, ревизија је дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним стварима, ако овим законом или другим законом није друкчије одређено.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Поступак у овом предмету започет је предлогом за одређивање накнаде за експроприсану непокретност поднетим 26.08.2019. године, вредност потраживања је 763.825,48 динара.

Имајући у виду да је ово ванпарнични поступак у коме се одлучује о имовинско-правним стварима, у ком вредност предмета поступка, у побијаном делу, не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења предлога, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у изреци донео применом одредбе члана 413. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић